

svobod. Z hospodářského hlediska neexistuje žádná přímá souvislost mezi nabytím jiné nemovitosti a povinností odvést daň a prodejem první nemovitosti a odvedením daně v této době a pouze maďarský zákonodárce považuje tyto skutečnosti za související.

Konečně, pokud jde o argument maďarské vlády, že zohlednění nemovitosti prodané v jiných členských státech a daně odvedené v době jejich nákupu a předcházení zneužití, k nimž může dojít při těchto operacích, by způsobilo závažné správní problémy, Komise tvrdí, že případné správní problémy nemohou v žádném případě odůvodnit porušení základních svobod zaručených právem Společenství. Maďarská republika má určité možnost uložit zvláštní povinnosti za účelem získání nezbytných informací, ale tyto požadavky nesmějí být nepřiměřené ke sledovanému cíli.

Kasační opravný prostředek podaný dne 15. července 2009 Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) proti rozsudku Soudu prvního stupně (šestého senátu) vydanému dne 29. dubna 2009 ve věci T-23/07, Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-265/09 P)

(2009/C 233/11)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider)

Další účastník řízení: Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

- zrušit napadený rozsudek;
- zamítnout žalobu proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu ze dne 30. listopadu 2006 ve věci R 808/2006-4, podřípně vrátit věc Soudu;
- uložit dalšímu účastníku řízení náhradu nákladů jak řízení v prvním stupni, tak i řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Soudu prvního stupně, kterým bylo zrušeno rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 30. listopadu 2006 o odmítnutí žádosti odpůrkyně o zápis obrazového označení „a“ jako ochranné známky Společenství. Soud měl za to, že odvolací senát nesprávně použil čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (dále jen „NOZS“) tím, že nedostatek rozlišovací způsobilosti přihlašovaného obrazového označení vyvodil pouze z nedostatku změn nebo grafických ozdob ve vztahu ke standardnímu druhu písma Times New Roman, aniž by provedl konkrétní přezkum jeho způsobilosti u referenční veřejnosti odlišit dotčené výrobky od výrobků pocházejících od konkurentů žalobkyně.

Jako důvod kasačního opravného prostředku je uvedeno porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) NOZS. Úřad se domnívá, že Soud toto ustanovení vyložil v trojím ohledu nepřesně.

Zaprvé není na rozdíl od názoru Soudu pro přezkum čl. 7 odst. 1 písm. b) NOZS vždy nezbytné, zjistit rozlišovací způsobilost obrazového označení cestou konkrétního přezkumu zaměřeného na jednotlivé výrobky. Judikatura pro jednotlivé kategorie obrazového označení (např. trojrozměrná obrazová označení, ochranné známky spočívající v barvě, hesla, doménová jména) údajně připustila přezkum konkrétní rozlišovací způsobilosti ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) NOZS na základě obecných výpočtů o vnímání spotřebitele a jejich podmiňování a při tom často neprovedla konkrétní přezkum výrobků a služeb, jichž se přihláška týkala. Judikatura údajně rovněž uznala, že u některých kategorií obrazového označení může být konkrétní rozlišovací způsobilost požadována zpravidla jen na základě jeho užívání.

Zadruhé Soud údajně nevzal v úvahu, že přezkum rozlišovací způsobilosti představuje pravděpodobnostní rozhodnutí, a proto má vždy povahu pochybnosti.

Zatřetí Soud údajně nezohlednil rozdělení povinností tvrzení v rámci přezkumu čl. 7 odst. 1 písm. b) NOZS v rozsahu, v němž se domníval, že Úřad musí chybějící rozlišovací způsobilost přihlašovaného obrazového označení vždy konstatovat s ohledem na konkrétní skutečnosti. Postup týkající se zápisu údajně je správním řízením a nikoli kontradiktorním řízením, při kterém by Úřad přihlašovatelé měl prokazovat překážky zápisu. Pokud žalobce údajně uvede, že přihlašovaná ochranná známka má na rozdíl od posouzení Úřadu rozlišovací způsobilost, je tedy údajně věcí žalobce, aby konkrétními a fundovanými údaji dokázal, že přihlašovaná známka má rozlišovací způsobilost buď od počátku nebo jí získala užíváním.